

GIÁ BÁN	
ĐỒNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm 5000	5000
Sáu tháng 3.000	3.000
Ba tháng 1.500	1.500

Khu vực phải trả tiền trước.
Theo và mandat gửi cho H.
TRẦN-DINH-THUẬN. - Ai đang
quảng cáo, việc riêng của thường
ngại trước.

TIENG-DAN

CHUYÊN ĐỀ
HUYỀN-THUẬN-KHÁNH
TRẦN-DINH-THUẬN

La Voix du Peuple
Mỗi tuần xuất bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

ĐOÀN-QUÂN
Số 12, đường Nguyễn-Trung, H.
Điện thoại: 101 và 102
Ngày - Thứ: THỨ TƯ VÀ THỨ BẢY

Thời đại nào,
kỳ cương này.

Ở ĐÔNG-DƯƠNG SANG PHÁP CHỈ ĐI TRONG BA NGÀY QUAN TOÀN-QUYỀN PASQUIER VỀ PHÁP, ĐẠI-BIỂU TA CỘNG SANG PHÁP

Ngày 4 janvier 1934, 6 giờ sáng, quan Toàn quyền đáp máy bay ở Gia-lam Hanoi, 5 giờ 45 chiều đến Saigon. Sáng ngày 5 ngày đáp chiếc máy bay Emeraude về Pháp. Theo tốc lực chiếc máy bay này đi hơn 250 cây số trong một giờ, thì ngày 8 ngày đã đến Paris.

Mấy người đại biểu ta trong Nam: ông Long, ông Lân và ông Sơn, ngày 7 cũng đã đáp máy bay sang Pháp.

Ở Đông-dương sang Pháp chỉ trong 3 ngày, nhờ cái khoa học tốc độ, cơ khí tốc độ, con đường giao thông rút lại ngắn gọn một cách lạ thường!

Nhân thế mà chúng tôi sinh ra một cảm tưởng, cảm tưởng về hai câu hỏi sau đây:

I. - Có nhân con đường ngắn gần đây mà tình ý 2 bên Pháp-Nam hiểu nhau một cách rõ ràng và một thiết hơn trước không?

Người ta nói: "Nhưng cái rào chắn là các dân tộc hơn nhau, là sự hiểm thù đại đội; nhưng khoa học dần dần gieo cái tư tưởng công lý và bác ái ra khắp nơi, đánh đổ những rào chắn, mà làm cho các dân tộc hiểu nhau, hiểu nhau hơn trước, hiểu nhau hơn trước, hiểu nhau hơn trước."

Trước kia, nước ta với nước Tân là đối địch với nhau, lại là nước giao hảo trên ngàn năm, mà mỗi 3 năm mới đi sứ một lần, một lần đi về trên một năm trời. Xem câu chuyện dưới của vua Tự-đức trông tin ông Nguyễn-Thuận thì đã rõ:

"Năm ngoái trẫm đương mới xuất cung, năm nay đi tiếp trẫm đương."

Nước Tân gần ta mà con đường chỉ nước Pháp cách xa gấp mấy lần.

Lúc đầu thân ta làm ông Phan thanh Gián, Phạm-phá-Thủ, Nguyễn-không-Đán, sang Pháp về năm Tự-đức 16 (1863), ngày 6 tháng 5 là ở kinh Hanoi, đến ngày 1 tháng 8 năm ấy (1863) ngày 21 tháng 2 năm sau về đến Huế-an. Lúc ấy đã có lần thấy xe hóa mà đi mất 85 ngày (theo bản Tây hành nghị ký của ông Phạm-phá-Thủ). Còn thời gian thì dài quá, vì đường gập ghềnh chưa thông, nên trông mong tin tức, lấy làm nóng lòng lắm. Chính vua Tự-đức, trong một kỳ thi, có ra bài phú đề là "Trông tin sứ bộ sang Tây" (望西使信賦).

Đấy, ở vào cái đời biên giới này, con đường giao thông khổ khăn.

(1) Des barrières plus hautes que les montagnes qui séparent encore les peuples ennemis les uns des autres. Mais la science en répondant de plus en plus les idées de justice et de fraternité, travaille à faire tomber ces barrières, et que la concorde embrasse de ses liens toutes les nations.

(2) 去年廣東省出巡，今年歸路又更難，(trở đường) là ngày 9 tháng 7).

nếu thế, hai dân tộc cách biệt nhau không thường qua lại, không thông tin tức, thì bao nhiêu hiểu lầm ứ đọng, mà không giao tiếp được. Nhưng ngày nay thì khoa học đã rút ngắn con đường lại gần lắm rồi: gập ghềnh biến, gập ghềnh biến, đi đến đâu là thông nhau, người nói chuyện ở Paris mà ở Saigon nghe như người gặp mặt, nay lại có tàu bay qua lại chỉ trong 3 ngày!

Đường giao thông càng gần, người hai nước qua lại càng tiện, thì hiểu biết nhau càng dễ dàng hơn, mà mỗi ngày một tiến bộ, dần dần, đó là tin về công nghệ khoa học. Song cái điều còn hoài nghi là: phạm hai dân tộc không bình đẳng mà ở chung với nhau thì bên nào lợi là thắng, là anh, mà bên bị lợi là học trò, là em. Em và học trò có muốn gì mà anh với thầy không hợp ý thì thầy dạy dỗ, thầy không khi nào thực hiện được. Dạy dạy, và nghĩ về các dân tộc anh, thầy, rất mong người Pháp làm hết cái thiện chức để chứng thực cho các khoa học đánh đổ bỏ rào chắn trên.

mau chóng như thế, hoàn cảnh xứ này có thể quay đầu lại con đường cũ trước không?

Trả lời câu hỏi này, chúng tôi không ngần ngại gì mà không hô lớn một tiếng quá quyết và mạnh mẽ rằng:

Không! Nhất định là không!

Con đường tiến hóa chung của loài người cùng đi với thời gian, cái đã qua không khi nào kéo lại được. Năm kia Bản báo chủ nhiệm Tổng-trưởng thuộc địa lúc ngồi sang Đông-dương, có nói tư tưởng người Annam ta, đại lược nói: tư tưởng ngày nay đổi khác ngày trước nhiều: phạm một bộ phận nào mà trên con đường sống về vật chất và tinh thần bị lay chuyển, thì bộ phận ấy không thể giữ gìn cái đức vị sẵn có mà buộc phải trở ra con đường mới; sau có kể rõ thực trạng các giai cấp trong xã hội để chứng minh rằng tư tưởng biến thiên kia... Đó là tình hình năm nay. Hướng cách với năm nay, cái nạn khủng hoảng dần dần mà chia biến thiên lại càng đổi khác thêm nữa!

Không nói dòng dài, chỉ xem hiện tình trong xã, là gào không ai mào, sự nhà băng không có tiền trả, vật sản phẩm không có người mua, cái gì cũng ế ẩm, số thất nghiệp cả lao động và trí thức mỗi ngày một nhiều. Nội tâm một câu là bất kỳ giai cấp nào cũng không giữ được tình cảnh sẵn có trước 5, 6 năm nay, không kể trước xa kia. Tác như vấn đề tiền tệ mà Pháp định được phải có đại biểu ta sang dự, thì trên 50 năm nay, mới năm ngoái đã gặp ông Bih-quang-Chiêu là lần đầu và lần này là hai. Song chỉ một xã Nam-kỳ được hưởng cái quyền tham dự đại hội. Còn Trung-Bắc-kỳ thì còn y lại cũ, mà quyền hạn đại nghị như

Viện dân-biểu, lại thời lại là con đường tư tưởng ngày trước. Đó thật là một điều thuyệt vời! Ngược, không những trái với dân nguyện mà trái cả với hoàn cảnh thời thế, không thích hợp chút nào.

Cuộc trị an trong xã rất lấy kinh là làm nền tảng, như vấn đề là gào hay tiền tệ chẳng hạn, ảnh hưởng chỉ phối khắp cả xã Đông-dương này, nào chỉ riêng một xã Nam-kỳ đâu. Vậy mà ở Trung-kỳ như lách rãnh một trời, rất gần cái gập ghềnh Pháp-Nam liên lạc kia là rất gần ở đây, chứ ở Trung-kỳ chẳng nghe chẳng biết gì hết. Có đáng buồn không? (Ở Bắc-kỳ nghe có nhóm bàn cử người đi, mà không ai đi, còn ở Trung-kỳ thì không ai nói đến).

Chỉ một chuyện so ra đó (Trung, Bắc, Nam khác nhau), đã khiến cho nhân dân xã này phân biệt với xã kia mà sinh lòng buồn tủi; nghĩa là trực tiếp như Nam-kỳ thì Pháp định luật gì nhiều, mà gián tiếp như Trung-kỳ thì Pháp định luật như không để ý đến. Thực trạng và hoàn cảnh như thế mà riêng ở Trung-kỳ lại toàn đi ra con đường phục cổ. Đường ấy về ra thế nào?

Vậy xin nói hẳn một câu là con đường Pháp-Nam giao thông mà rút ngắn lại trong 3 ngày, thì con đường ở đây trường kỳ như vậy, ở Trung-kỳ ngày xưa như định không sống lại được. Ai là bạn thanh niên, ai là người tân nhậm vật, phải cùng nhau tìm cách đi.

TIENG-DAN NHÀ TRÁCH NHIỆM NÊN SOI ĐẲNG NỖI OAN CỦA DÂN

(Việc bắt rượu lậu)

Pháp luật cốt cho công bình, mà thường phạt được đúng công và tội thì mới khỏi có người ta oán. Thế mà về việc bắt rượu lậu, người dân nhiều kẻ bị oan, vì những cơ này:

- 1/ Trong một làng họ tên X nếu rượu lậu, mà tên B thì bị phạt, vì tên X đã rượu vào vườn ruộng của tên B, mà trong khi quan thường chánh đi khám rượu, tên B lại đi vắng.
 - 2/ Chỉ có một tên rượu của tên A đem về vào chỗ tiếp giáp hai đám ruộng của tên B và tên C, thành thử hai tên lương dân này bị phạt oan.
 - 3/ Tên A ở làng X nếu rượu mà tên B ở khác làng khác tổng bị bắt bị phạt. Vì có ruộng đất phụ cận lại làng X, xa cách nhà đến 4, 5 cây số, không thể biết và giữ thế nào cho kẻ khác không đến rượu vào ruộng mình, phải bị phạt oan.
- Đó là chưa kể những kẻ vì thù hiềm riêng mà thừa cơ vu oan làm hại lẫn nhau. Sự oan này thường xảy ra ở Thanh hóa, mà có lẽ nơi khác cũng thế. Mong nhà pháp luật minh xét.
- Dân Thanh hóa

TIN ĐÍCH XÁC VỀ VIỆC CỬ ĐẠI BIỂU QUÁ PHÁP

Nam kỳ cử cử ba ông Nguyễn-phân-Long, Trần-như-Lân và Trần-vân-Sang, đi dự ủy ban tiền tệ bên Pháp, để bày tỏ tình hình kinh tế của xứ Đông-dương. Ba ông này cũng do đường hàng không mà qua Pháp, và đã lên máy bay khởi hành bữa 7 janvier.

Tại trường máy bay Tân-sơn-chiết, trước khi máy bay cất cánh, có đồng bào ta đến đưa tiễn ông đại biểu.

CHUYỆN ĐỜI

Công dụng của lời nói

Lời nói có giá trị là bởi cái công dụng của nó. Một lời nói hay có giá trị nhiều, mà một lời nói dở có giá trị ít, lại càng có giá trị ít hơn, vì cái công dụng của nó càng tăng. Nhưng nói hay, hoặc nói một cách hay, đâu có phải là một chuyện tự nhiên, phải học, phải tập, phải lấy sức người mà sửa đổi và bồi đắp vào những chỗ yếu kém của nó, mà sau mới thành lời. Một cái ví dụ trên lịch sử là ông Demosthène, một nhà diễn thuyết vô địch hồi cổ đại.

Ông Demosthène, dân thành Alhène, ở Hy-lạp, trong mười lăm năm trưởng thành, dùng ngón tay cái gạt lưỡi ra ngoài để cho tiếng nói của ông được rõ ràng. Ông đã dùng ngón tay cái gạt lưỡi ra ngoài để cho tiếng nói của ông được rõ ràng. Ông đã dùng ngón tay cái gạt lưỡi ra ngoài để cho tiếng nói của ông được rõ ràng.

Ông Demosthène, dân thành Alhène, ở Hy-lạp, trong mười lăm năm trưởng thành, dùng ngón tay cái gạt lưỡi ra ngoài để cho tiếng nói của ông được rõ ràng. Ông đã dùng ngón tay cái gạt lưỡi ra ngoài để cho tiếng nói của ông được rõ ràng. Ông đã dùng ngón tay cái gạt lưỡi ra ngoài để cho tiếng nói của ông được rõ ràng.

Người minh, nói cho phải, không ai đến đời lại như ông Demosthène. Xem như lớp công nhân như Demosthène, mà cũng có người nói hay.

Hàng có thể nói là hiện quả như thế; mà cũng có thể nói là hiện quả như thế. Ở trường hợp này cái hiện quả của lời nói chẳng những bởi giá trị lời nói mà có, mà hiện quả bởi giá trị lời nói mà có, mà hiện quả bởi giá trị lời nói mà có.

Trước hết ta thấy trong buổi nhóm xét một kỳ trình, về khoản thứ 19, nói về cái quyền đó hỏi và trả xét của Viện, các Nguyên quốc Tây hội.

Và lời nói của ông nói, cho không ai để ý đến.

Trước hết ta thấy trong buổi nhóm xét một kỳ trình, về khoản thứ 19, nói về cái quyền đó hỏi và trả xét của Viện, các Nguyên quốc Tây hội.

Ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ.

Ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ.

Ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ.

Nhật-bản loan chiêm đạo «Đàn-hương-sơn»

(77 rương chứa những giấy sách tuyên truyền bị người Mỹ tước đoạt)

Mới đây, theo Quốc dân báo ngày 13-12-33 nhà đương cuộc Mỹ ở Đan hương sơn soát trong chiếc «Trại-phố-hoàn», tàu Nhật bản, bắt được 77 rương đựng rương là tập chỉ «Một trời mọc» bằng chữ Nhật, mỗi rương tập chỉ lại phụ theo một bản sách nhỏ, nội dung vẫn là thuộc về lãnh chất tiền thuyết, nhưng ở trong nói trên Nhật-Mỹ đánh nhau năm 1933 và kể rõ tình trạng quân Nhật chiếm được đảo Đan hương sơn.

Nhà thường chánh Mỹ nói trước đây chánh phủ Mỹ đã soát một chiếc tàu của Nhật, và bắt được giấy tuyên truyền giống như thế. Nhưng không muốn làm cho dư luận sôi nổi nên không phát hiện.

Bản sách nhỏ bắt được trên, trong đó chuyện 1 người Nhật sinh ở Đan hương sơn nhập tịch dân Mỹ, bắt tranh với Nhật, nên Nhật nhận là gian tế, xử tội cực hình. Tuy là lãnh chất tiền thuyết, song những tên đầu và tên cuối thấy bình Mỹ đều dùng chữ tôn trọng. Vì thế nên cái án này, hiện là quân Mỹ đương điều tra để làm.

Sự tuyên truyền này làm cho một cái vấn đề cũ, nay trở nên mới, là vấn đề người Nhật ở Đan hương sơn. Theo bản điều tra gần đây thì

mà người Mỹ chỉ có 87.748 người, còn các kiến dân khác 49.659 người. Người Nhật phần đông sinh đẻ ở đảo Ky thì nhập tịch dân Mỹ và tranh với Mỹ. Vì thế, Nhật bản mới có môn tuyên truyền này.

Như trên đã thuật thì ở đảo Ky người Nhật chiếm phần đông, nên sự tuyên truyền này mà có hiện tượng thì ông trong tay áo, không phải là nguy cho nước Mỹ sao? Có lẽ Mỹ cũng cảm động mà trả cách đối phó chứ không lẽ xem môn tuyên truyền này như cái án chờ thuộc phiên ở bên Sóng của ta.

THO TÍN

Ông Trần xuân Tuyền
Hoàng Mai VINH
Tiếp được Mandat \$300, xin cảm ơn Ngài. Ba số báo Ngài hỏi đã gửi ra rồi. Báo cũ mấy năm trên hết cả.

Ông Lưu-Lê làng An-bộ
Hoài-Nhơn BÌNHĐINH
Trong thôn quê mà đáp đường cho rộng thẳng vẫn là lợi chung, song cần phải thỏa hiệp với những người ở ruộng tư bị phá.

Ông Đậu-vân-Bình HATINH
Xin ông cho biết 3 trận bão lụt ở Hatinh xảy ra ngày tháng nào?

Ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ.

Ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ.

Cái khổ vu thuộc phiên lậu ở Quảng-nam

Tên Đuan (thường gọi là Cẩu) người làng Lâm-yên, phủ Duy-xuyên, trước kia là một tên cướp, mang họa về thường phiên vụ ở huyện Lữ, chuyên cái nghề phao vu thuộc phiên lậu, đem chỉ cho anh Thường chánh tới bắt, làm kẻ anh em. Cách 3 năm nay, nó đem bộ người đồng đảng, sang huyện Lâm-yên, đem chỉ cho anh Thường chánh tới bắt, làm kẻ anh em. Cách 3 năm nay, nó đem bộ người đồng đảng, sang huyện Lâm-yên, đem chỉ cho anh Thường chánh tới bắt, làm kẻ anh em.

Ngày tháng 10 đã có anh em Thường chánh tới bắt, làm kẻ anh em. Cách 3 năm nay, nó đem bộ người đồng đảng, sang huyện Lâm-yên, đem chỉ cho anh Thường chánh tới bắt, làm kẻ anh em. Cách 3 năm nay, nó đem bộ người đồng đảng, sang huyện Lâm-yên, đem chỉ cho anh Thường chánh tới bắt, làm kẻ anh em.

Ngày tháng 10 đã có anh em Thường chánh tới bắt, làm kẻ anh em. Cách 3 năm nay, nó đem bộ người đồng đảng, sang huyện Lâm-yên, đem chỉ cho anh Thường chánh tới bắt, làm kẻ anh em. Cách 3 năm nay, nó đem bộ người đồng đảng, sang huyện Lâm-yên, đem chỉ cho anh Thường chánh tới bắt, làm kẻ anh em.

THƯƠNG TÂM KHÁCH

Dân nước Pháp, đối với
những vụ gian lận

Bayonne, 3 janvier. — Ở Bayonne mới bắt được một vụ gian lận rất lớn, một lần mất cả 200 triệu franc về là của nhiều đơn vị. Vụ gian lận này làm cho mấy người bị bắt ở Paris và một số người khác bị bắt ở Paris và một số người khác bị bắt ở Paris.

Ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ, ông Nguyễn-Trung cũng là một người nói hay, nói về sự trường phái dân biểu tham dự đến một kỳ.

